

พัฒนาตนเอง สร้างโอกาส ด้วย
ส.ส.ช.!?

พัฒนาตนเอง

สร้างโอกาส ด้วย ส.ส.ช.!?

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

ปริศนา ศรีชัยวัฒนพันธ์
www.sirichaiwatt.com

สรุปข้อดี ข้อเสีย

หากพอสังเกตได้ว่าเรามีลักษณะเด่นไปทางไหน ก็อาจนำไปพัฒนา หรือมองหาโอกาสที่เหมาะสมให้ตัวเองได้ ซึ่งถ้าจะแยกข้อดี ข้อเสียให้ชัดเจน ก็จะได้ประมาณนี้

- ส.สร้าง = ชอบริเริ่ม ทำอะไรให้เป็นรูปเป็นร่าง ข้อเสียเหมือนขี่เปื้อน ไม่รักษาของเดิม สนใจของใหม่ หนีปัญหาไปสร้างใหม่ดีกว่า
- ส.เสริม = ชอบต่อยอด พลิกแพลงประยุกต์เก่ง ข้อเสียสร้างเองไม่ค่อยได้ รอคอยโอกาสมากเกินไป มีความกังวลมากเกินไป บางทีก็มั่นใจในบางอย่างมากเกินไป (ego)
- ช.ซ่อม = แก้ปัญหาได้ รับสถานการณ์เก่ง มีความคิดแหวกแนว มองเห็นสิ่งที่คนอื่นไม่เห็น เป็นคนเบื้องหลัง ข้อเสียทำงานส่วนรวมยากชอบทำงานคนเดียว มีแนวคิดที่คนอื่นอาจไม่เข้าใจแง่อุปสรรค และ โอกาส

จากข้อดี ข้อเสียจะเห็นได้ว่า ถ้าใครเป็นแบบไหนสุดโต่ง เช่น คะแนนเต็ม 10 แล้ว 10-0-0 แบบนี้ มีปัญหาแน่ๆ (จริงๆ ก็มีคล้าย) และย่อมมองว่าถ้า 10-10-10 ทำอะไรก็รุ่ง นี่จึงเป็นสาเหตุที่บริษัทหรือองค์กรใหญ่ที่สำเร็จ ต่างมีทีมบริหารแต่ละด้านมีความสามารถต่างกัน เหมาะกับแต่ละสถานการณ์ แต่ละประเภทงาน เพียงแต่ว่าในแง่การเป็นโอกาส และอุปสรรค ในที่นี้ มันคือการมองตัวเราเองก็จะว่ากันไปทีละเรื่องดังนี้

อุปสรรค ของ ส.สร้าง คือ เราอาจไม่รู้ว่าคุณชอบในสิ่งที่เริ่มจริงๆ ไหม ถ้าทำแล้วดีก็ดีไป ทำแล้วเจ๊ง มันก็ไม่ดี ไม่ใช่ว่าแค่ธุรกิจการเลือกทำอะไรหลายๆ อย่างมันก็ควรจะรู้ตัว และระลึกได้ว่า แม้จะซีเรียบ ขอบอะไรใหม่ๆ ก็ควรมีกรอบไว้บ้าง ตัวอย่างที่เราอาจจะพอนึกออกเรียกว่าเป็น **ข้อเสีย** นั่นแหละ คือ บางคนจะชอบทำนั่นทำนี่ไปเรื่อยๆ เดี่ยวทำธุรกิจนั้น เปิดร้านนี้ ไม่นานก็เจ๊ง แต่ก็เปิดอีก เราก็จะสงสัยว่า **“ทำไมไม่เซ็ด”** มันเป็นเรื่องความชอบ เป็นสไตล์ของเขา แต่หลายครั้งมันคือข้อเสีย **คือทำอะไรไม่จริงจัง**

ซึ่งถ้ามีคุณลักษณะนี้มากๆ เราจะเห็นชัดว่า ตอนเริ่มทำอะไร ตอนแรกดูดี ดูน่าไปรอด แต่เมื่อเป็นรูปเป็นร่าง ได้ “สร้าง” ตามใจคิดแล้ว กลับไปไม่รอด เพราะความใส่ใจ หรือความชอบลดลง **ไม่ “เสริม” ต่อยอดมันต่อไป หรือเมื่อมีปัญหาแล้วไม่ชอบ “ซ่อม” ไม่ชอบแก้ไข** ซึ่งไม่ว่าเป็นการทำอะไร มันเป็นไปได้ที่จะไม่เสริมไม่ซ่อม เช่นนี้ ควรหากรอบให้ตัวเองเหมือนที่บอกไปแล้ว เช่น เปิดร้านอาหาร แทนที่จะขยันไปทำอย่างอื่น ทำเรื่องใหม่ ลองเลือกที่จะมา “สร้างใหม่ในจุดเดิม” เช่น ขยันสร้างเมนู ขยันสร้างมุมในร้าน ตกแต่งร้าน ถ้าแนวนี้ มันก็จะดี ที่สำคัญ เมื่อกิจการดี ก็ควรปรับตัวเป็นฝ่าย “เสริม” คือเรียนรู้ในการรักษา เสริมสิ่งที่สร้างขึ้นมาให้เติบโต ทำไม่ได้ไม่ชอบ ก็แค่รู้ตัว หาเมื่ออาชีพมาทำให้ ถ้ามีปัญหา ไม่ชอบแก้ไข **ก็หาที่ปรึกษา “ซ่อม”** ให้เราไปแทน ที่สำคัญเลือกให้ดี และเชื่อเขา เพราะไม่ใช่ทางที่เราถนัด

อุปสรรค ของ ส.เสริม คือ ส่วนใหญ่เริ่มเองไม่ได้ อาจจะไม่มีกำลัง หรือปัจจัยเยอะ ข้ออ้างเยอะก็ตาม ก็ควรยอมรับ และเข้าใจตัวเอง แต่ไม่ใช่ไม่ทำอะไรเลย จะดีมากถ้าเสริมความกล้าเป็นผู้ “สร้าง” ลองลงมือริเริ่มดู อาจไม่แย่อย่างที่คิด **เพราะถ้าตั้งหลักได้แล้ว กลุ่มนี้ไปได้ไกล หรือเลือกไปต่อยอดคนอื่นเลย** ชื่อกิจการชาวบ้าน (ถ้ามีเงิน) แต่ถ้าไม่มีทุน แล้วรู้ว่าอยากทำอะไร มองเห็นโอกาสการต่อยอดในสิ่งใดก็ตาม ทว่าลึกๆ ไม่มั่นใจจะตั้งต้น ก็เข้าไปทำงานตรงนั้นก่อน อย่างเพิ่งเก่ง อย่าเพิ่งต่อยอด แล้วเก็บเกี่ยวในสิ่งที่ไม่มั่นใจ หา

โอกาสที่จะตั้งต้น พุดง่าย ๆ คือ เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ “สร้าง” เพราะในส่วนตัวอดนั้นมีความสามารถอยู่แล้ว ในอีกด้าน หากแก้ปัญหาอะไรไม่ได้ ไม่ว่าปัญหาของการเริ่มต้น หรือบางสิ่ง ต้องลดอีก ฟัง หรือเรียนรู้จากคนอื่น 2 แบบดู เพราะ **ข้อเสีย** คนที่เป็น ส. เสริม **มักจะมีความเก่งในตัว จนอาจไม่เห็นตัวเองในบางมุม** ดังนั้นต้องระวังฟังคนที่เขาสร้างมาได้ และคนที่เขาแก้ปัญหาเก่ง ก็จะลดอุปสรรคหรือปัญหาตัวเองไป

ส่วนหนึ่งการไปทำต่อสิ่งที่คนอื่นเริ่มแล้ว แล้วไปต่อยอด (ไม่ได้หมายความว่าแข่งกิจการเสมอไป)

อุปสรรค ของ ช.ซ่อม คือกลุ่มนี้มองอะไรก็ซีเรียบ จึงแก้ปัญหาเก่ง รวมถึงมีความคิดแหวกแนวได้ดี น่าจะเป็นประเภท โอกาสเยอะ แต่บางทีก็เหมือนคิดมากเกินไป แปรแลกแยกเกินไป จึงมีอุปสรรคที่ในภาวะปกติ ก็จะทำอะไรได้ไม่โดดเด่น กล่าวคือ **อาจไม่เหมาะทำงานหรือทำสิ่งต่างๆ เหมือนคนทั่วไป** เพราะจะไร้แรงจูงใจ ง่ายสุดคือหางานแนว ครีเอทีฟ หรือที่ปรึกษา เพราะต้องคิด วิเคราะห์จากปัจจัยที่มีอยู่ แต่หากได้ลงทุนธุรกิจ และหาเจอจนเริ่มต้นได้เอง “สร้าง” ได้เองก็ได้เปรียบมาก เพราะคงเป็นธุรกิจจำเพาะ คู่แข่งมาแข่งด้วยยาก แต่ก็ต้องระวังเรื่องบริหารจัดการ **เพราะอุปสรรค ของ ช.ซ่อม บางทีชอบความท้าทายเกินเหตุ อาจจะไม่พอใจในส่วนทั่วไป** คิดแนวว่ามีปัญหาอะไร ฉันชอบ ฉันแก้ได้ หรือเอาธุรกิจไปเสี่ยงได้โดยเชื่อว่า อะไรที่มันยาก แก้ได้ ทำได้ บางทีมันไม่ได้ขึ้นมา.. ฟัง นี่คือการที่ต้องระวัง

โดยรวมแล้ว ดังที่ได้กล่าวไปหลายครั้งว่า ไม่มีใครเป็นส่วนใดสุดโต่ง แต่เป็นเพียงแนวทางการมองตัวเอง และพัฒนาตัวเองในแง่ ข้อดี ข้อด้อยก็ว่าได้ หลายคนมีข้อดีในการริเริ่ม แต่ด้อยในการดำเนินไปให้คงทน ด้วยการต่อยอดหรือด้อยในการรับมือกับปัญหาและแน่นอน หลายคนไม่กล้าที่จะเริ่มต้น ลุยสร้าง ดีที่สุดควรมีทุกอย่างมากพอ ให้สามารถดำเนินไปในแนวทางที่ตัวเองอยากสำเร็จ และเมื่อมันก้าวหน้าไป ก็พยายามกลบข้อด้อยตัวเอง ไปให้ใกล้ 10-10-10 คืออดเยี่ยม แต่ในความเป็นจริงไม่มีอะไรดีเลิศไปตลอดกาล

คล้ายกับที่บอกไปแล้วว่า ณ จุดหนึ่ง บริษัทที่ใหญ่มากๆ เขาก็ต้องหาคนอื่นช่วยในด้านต่างๆ แม้แต่มาเป็น MD, CEO แทนเจ้าของ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเขาขาดคุณสมบัติ คุณลักษณะ แต่มันคือการที่เขาไปทำในส่วนที่สำคัญกว่า ใหญ่กว่า ซึ่ง ณ เวลานั้น ส.ส.ช. นี้คงไม่จำเป็นแล้ว แต่ส่วนใหญ่ เรายังไม่ไปถึงจุดนั้น.. ไม่แม้แต่รู้ตัวว่า ข้อดี ข้อด้อย เราคืออะไรจึงยังไม่ไปไหนสักที **นี่เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งที่ลองเอาไปสังเกต อาจ สร้าง เสริม ซ่อม อนาคตเราให้ดีขึ้นได้ ก็ไม่แน**

อ่านต่อบนหน้า